

De Aanroep: Een nieuwe benadering tot God.

In tijden van crisis heeft de mens een sterke neiging om de goddelijke bemiddeling af te smeken. Soms wordt de menselijke wil om de moeilijkheden te overwinnen en om te overleven, door de levensomstandigheden overweldigd, en het is op zulke ogenblikken dat de mensen zich richten tot gebed en aanbedding in de hoop dat God naar hun hulpgeroep zou luisteren. Dikwijls wordt dit verzoek niet duidelijk verwoord, maar blijft het bij een vaag gevoel dat de goddelijke tussenkomst vereist is en dat Gods antwoord geduldig moet worden afgewacht. Benjamin Franklin verwoorde dit als ‘God helpt hen opdat ze zichzelf zouden kunnen behelpen’. In deze samenvattende, enigszins verwrongen verklaring zien we het begin van aanroep.

Een succesvolle aanroep hangt niet enkel af van het persoonlijke verantwoordelijkheidsgevoel maar ook van een intelligent bewust denkvermogen, want het vermogen om de nood duidelijk te omschrijven is de eerste stap om de voorwaarden te scheppen waarin de aanroepende oproep kan worden beantwoord. De scheppende verbeelding moet eveneens worden gebruikt met een toenemende nauwkeurigheid in het denken en een toenemende duidelijkheid in de waarden om een hogere en zuiverder toestand van zijn te visualiseren.

In de bijbel (Jacobus IV:8) lezen we: “Wendt u tot Hem en Hij zal Zich tot u wenden”. De Koran (5.105 en 13.11) zegt het enigszins anders: “O gij gelovigen! Gij hebt uw eigen zielen overladen. God verandert niet wat in de mensheid aanwezig is, tot de mensen dit in zichzelf wijzigen”. Beide uitspraken raken de goddelijke kracht die in de menselijke ziel aanwezig is - dat innerlijke kompas dat ieder menselijk wezen terug naar de Bron leidt, naar de Schepper van alle leven.

Er is geen groter aanroepende oproep dan het verlangen naar de wederkomst van de Wereld Leraar om ons de weg te wijzen. Het is de herkende noodzaak door de mensheid waardoor zo'n Verlosser wordt opgeroepen, en deze aandrang wordt geconcentreerd in een globale vraag of aanroep. Gedurende eeuwen wordt deze komst van de Avatar, de nadering van de Komende Ene en de Wederkomst van de Christus door gelovigen over de hele wereld verwacht, niet enkel door de Christenen, maar ook door hen die uitzien naar de Maitreya en door hen die de Imam Mahdi verwachten, om maar enkele namen te noemen waaronder de Wereld Leraar is gekend.

Er wordt gezegd dat de Grote Aanroep onze belangrijkste middel is om de wederkomst van de Christus, de Wereld Leraar, voor te bereiden. De Grote Aanroep vereist dat we de scheppende verbeelding gebruiken om de voorwaarden voor de komst van de Christus te visualiseren en om de mensheid te helpen om de volgende stap voorwaarts te nemen in haar spirituele evolutie. De dienst van Driehoeken is een uitstekend middel voor samenwerking in dit voorbereidende werk, door het mentale “klimaat” van de mensheid te helpen doordringen met licht en goede wil. In deze aanroepende sfeer kan de Komende Ene wederkeren, daarbij nieuwe openbaringen voor de hele mensheid meebrengend.

De Geest van Vrede.

Reeds vanaf het begin dat er menselijke wezens op aarde lopen hebben zij waarschijnlijk een sterk verlangen gehad om in een vreedevolle omgeving te leven. Conflicten, geweld en oorlog verstoren de vreedevolle stroom van het leven en scheppen voor de inwonende ziel een toestand van angst, verwarring en lijden. Vrede en harmonie is de natuurlijke toestand waar levende wezens naar verlangen; conflict is dit niet. Toch is gedurende vele eeuwen de zoektocht naar de ware aanhoudende vrede moeilijk geweest. Wanneer er harmonie werd bereikt, werd deze uiteindelijk steeds onderbroken door hen die het evenwicht wensen te veranderen. Dus slingeren we over en weer tussen harmonie en conflict, tussen vrede en oorlog.

Laten we even bedenken dat vrede en oorlog geen werkelijke tegenstellingen zijn; de ware tegenpool van vrede is verandering. Daarom lijkt conflict onvermijdelijk in het mensenrijk totdat we ons realiseren dat verandering, op dit moment, een toestand is die voor ons mogelijk vanzelfsprekender is dan een voortdurende toestand van vrede. We zijn nog niet tot dat punt van bewustzijn gekomen waarop we de ware betekenis van vrede tenvolte begrijpen; wij zijn nog steeds bezig om tot dit inzicht te komen.

Door de verschrikkingen van de twee wereldoorlogen en enkele lokale conflicten, werden we gedurende de 20ste eeuw voor de uiteindelijke proef gesteld: zouden we eens en voor altijd inzicht in de ware grond van vrede kunnen bereiken? De oorlog bracht dit vraagstuk tot een hoogtepunt. Het was een test om te zien of de krachten verbonden aan de zijde van het Licht uiteindelijk een verandering in het menselijk bewustzijn zouden kunnen verwezenlijken zodat het niet langer zou vastzitten aan een patroon van afgescheidenheid en haat. Een verandering in het menselijk denken was noodzakelijk indien de energieën van licht en liefde zich ooit op aarde zouden kunnen manifesteren, en het Plan van God zou kunnen worden hersteld.

Midden de jaren dertig was de toestand in de wereld van de menselijke verhoudingen zo slecht en zo onzeker dat de geestelijke Hiërarchie het noodzakelijk vond om grote interplanetaire krachten ter hulp te roepen. Op dat moment was er in de menselijke wil niet voldoende kracht en vastberadenheid aanwezig om de groeiende sterkte van de krachten der duisternis te overwinnen. In 1935 werd er een mantram bestaande uit zes lijnen vrijgegeven die, bij het juiste gebruik, bij andere krachten een Geest van Vrede zou oproepen. De eerste lijnen van deze mantram zijn:

Laat de Krachten van het Licht verlichting brengen aan de mensheid. Laat dat de Geest van Vrede wordt verspreidt. Moge de mensen van goede wil zich overal in een geest van samenwerking ontmoeten”.

De Geest van Vrede die met deze mantram wordt aangeroepen is eigenlijk een interplanetair Wezen, een Vertegenwoordiger van grote macht. Dit is hetzelfde Wezen waarmee de Christus in contact kwam en Wiens invloed doorheen Christus uitstroomde en Hem het recht gaf om zich de Prins van Vrede te noemen.

Doch de grote kracht van de Geest van Vrede die naar overal moet worden uitgezonden, moet noodzakelijk door de mensheid zelf worden *aangeropen*. De mensheid moet een verenigd gevoel van verantwoordelijkheid tentoon spreiden. De hoop lag in het feit dat de aanroep van de Geest van Vrede in de mensheid die stimulators en actief verlangen zou voortbrengen om deel te nemen aan het uitdrukken van goede wil, wat zou leiden tot wereldvrede en tot het waarlijk resultaat van wijs handelen en het vestigen van juiste menselijke verhoudingen. Het aanvankelijk uitstorten van deze stimulerende kracht was echter niet zeer succesvol omdat, zoals we weten, er weldra een afschuwelijke oorlog uitbrak. Maar niettegenstaande de verwoestingen van de oorlog, kwam er uit het conflict veel goeds voort. Zekere fundamentele lessen over de aard van vrede werden uiteindelijk herkend - namelijk dat vrede voortkomt als het resultaat van het in de eerste plaats bouwen aan een harmonische verhouding tussen volkeren en naties; en dat, als de energie van goede wil het actieve principe is in elke verhouding, dan de vrede en harmonie het resultaat zullen zijn. Veel van de apartheid, de achterdocht en de haat die het menselijk bewustzijn kenmerken in de 20ste eeuw, zijn nu verdwenen en de energieën van liefde, van goede wil, van delen en van samenwerken stromen nu vrij uit. Dit is te danken aan de Geest van Vrede.

Het Planetaire Netwerk.

Dit jaar is door de Verenigde Naties uitgeroepen tot het Internationale Jaar van de Cultuur van de Vrede. Al te dikwijls worden we geconfronteerd met de beelden van de oorlog. Nochtans, het contrast tussen beide strekkingen brengt een toenemend mondiaal streven naar hogere waarden voort aangaande onze onderlinge verhoudingen. Enkele van de vele groepen die door deze geestelijke principes worden geleid, zijn die welke als hun eerste doel stellen om een tijdperk van vrede en stabiliteit te helpen bouwen, aangedreven door juiste verhoudingen. Op deze bladzijde vindt u enkele van de vele initiatieven die de vrede en de samenwerking op individueel, nationaal en wereldvlak helpen bevorderen.

Manifest 2000.

Het **Manifest 2000** voor een cultuur van vrede en geen geweld, was een idee van een groep van Nobel prijswinnaars voor de vrede. Het manifest richt zich tot het klaar en duidelijk bekendmaken van de resoluties van de Verenigde Naties, om hen van toepassing te maken voor iedereen en overal.

Iedereen wordt uitgenodigd om dit initiatief te steunen door dit manifest te ondertekenen, en waarin wordt gevraagd zich aan te sluiten bij volgend waarden:

- Respect voor alle leven
- Verwerpen van geweld
- Delen met anderen
- Luisteren en begrijpen
- In stand houden van de planeet
- Herontdekken van de solidariteit

UNESCO heeft zich tot doel gesteld om 100 miljoen handtekeningen te verzamelen vóór de Algemene Millennium Vergadering van de VN in september.

U kan het manifest 2000 on-line tekenen: www.unesco.org/manofesto2000 of schrijven om een leeg formulier te bekomen naar: **International Year for the Culture of Peace, UNESCO, 7 Place de Fontenoy - F-75352 Paris 07 SP, France.**

Het Initiatief van de Verenigde Religies.

URI (United Religions Initiative) is een initiatief dat promotie voert voor “duurzame, dagelijkse samenwerking tussen de verschillende geloven, het beëindigen van door geloof aangespoord geweld en het scheppen van een cultuur van vrede, rechtvaardigheid en het helen van de Aarde en alle levende wezens”.

De inzichten en waarden van URI worden samengebracht in een handvest met een Inleiding, de Doelstellingen en de Principes. Samen met andere groepen werkt URI nauw samen met UNESCO in het **Internationaal Jaar voor de Cultuur van Vrede** en het **Manifest 2000**.

United Religions Initiative

P.O. Box 29242, San Francisco

CA 94129-0242, USA

Tel: +1 415 561 2300; Fax: +1 415 561 2313

email: office@united-religions.org

website: www.united-religions.org

Het Vredes Meditatie Programma van Sarvodaya

Het Vredes Meditatie Programma is een project van de Sarvodaya Shramadana Movement, die reeds meer dan 40 jaar werken voor het aanmoedigen van vrede en ontwikkeling in Sri Lanka en in de gehele wereld. Het programma werd gestart in aug. '99 in het Park Vihara Maha Devi te Sri Lanka en er namen ongeveer 200.000 mensen aan deel. Als een deel van het meditatie programma wordt er aan de deelnemers gevraagd om zich te concentreren op een liefdevolle vriendelijkheid voor alle wezens. Eén van de doelstellingen van de groep is om 1 miljoen mensen op te leiden in het “vredes meditatie actie programma”.

People's Peace Initiative

Sarvodaya Shramadana Movement

98 Rawatawatte Road, Moratuwa, Sri Lanka

Tel: +94 1 647159/645255; Fax: +94 1 646512

website: www.sarvodaya.org

email: arisar@sri.lanka.net

Een besef van Universaliteit.

“Een wereld te zien in een korrel zand,
En een hemel in een wilde bloem,
De oneindigheid te houden in de palm van uw hand,
En de eeuwigheid in een uur”.

Wiliam Blake, *Voorteken van onschuld.*

Met deze woorden drukt Blake voor ons het wonder uit dat de kleine dingen en de dagelijkse gebeurtenissen van ons gewone leven een spiegel zijn van een hogere orde van de werkelijkheid die erachter ligt - de macrocosmos weerspiegelt in de microcosmos. Wat er in dit perspectief wordt uitgedrukt is een levendig bewustzijn van de fijne maar doordringende verhoudingen die op onzichtbare wijze alles binnen de structuur van het waarneembare universum houden. Diep in de kern van dit inzicht bevindt zich het besef dat het goddelijke en het oneindige binnenin het eindige bestaat, zoals een zaadje alle mogelijkheden van het leven waaruit het is voortgekomen, in zich draagt.

Dit alles werkelijk waarnemen vereist niet enkel het besef van de vereenzelviging met anderen maar ook een vaag gevoel van de hartslag van het gehele gemanifesteerde heelal. Terwijl vreemding een alledaags thema schijnt te worden dat door de laatste nieuwe ervaringen heen loopt, overbrugt de innerlijke vereenzelviging daarentegen grote afstanden en individuele verschillen en verbindt het verleden met de toekomst. Dit perspectief voegt bij de gebeurtenissen die we meemaken een nieuwe dimensie aan toe. Onze handelingen reflecteren en beïnvloeden onze medemensen en omgekeerd. We beginnen te begrijpen dat we allen, hoe ver we ook in ruimte en tijd gevorderd zijn, deelnemers zijn aan de gedachtenwereld en onderling verbonden zijn in bewustzijn.

In een wereld die steeds kleiner wordt kunnen we onze verwantschap met elkaar niet langer loochenen. Het kan inderdaad gezegd worden dat we een gevoel van universaliteit heden haast overal tegenkomen. Ooit werd zulk een gevoel van universaliteit enkel toegeschreven aan de visie van dichters en mystici, maar vandaag zien we een groeiend bewustzijn van onze onderlinge verbondenheid en dit zelfs in een omgeving waar helemaal geen dichters te vinden zijn. We zien dit bevestigd in de in het oog springende gebeurtenissen, van een verhit debat over het milieu tot de wereldwijde bezorgdheid over de mensenrechten en de gerechtigheid. Deze uitdagingen tonen ons de verantwoordelijkheden die we als één gehele menselijke familie moeten delen.

Misschien is dit bewustzijn vandaag zo intens omdat we meer en meer bereid zijn en de mogelijkheden hebben om ons als groep te verbinden om van dit geestelijk inzicht een werkelijke ervaring te maken. Wat ooit door slechts enkele werd waargenomen wordt nu de visie van velen en dit roept de wil op die nodig is om de onderliggende werkelijkheid uit te drukken. De inspiratie en de kracht die nodig zijn om wegen te vinden die onze verscheidenheid op constructieve wijze verbinden, is een synthetiserende macht - waardoor uit eenieder een gouden draad wordt opgenomen waarmee het kleed van ons gezamenlijk welzijn wordt geweven.
